

čením omezeným ručí za jeho závazky svými závodními podíly a ještě další částkou v jejich výši ještě rok po uplynutí závodního roku, v němž jeho členství zaniklo, nýbrž platí o této stavební záloze všeobecné zásady občanského zákona. Nemají proto tyto samostatné zvláštní úmluvy o stavebních zálohách co činiti s právním útvarem výdělkového a hospodářského společenstva a neodporují ustanovení stanov žalovaného družstva o stavebních zálohách zákonu čís. 70/73 ř. z. (srovn. rozh. 5825 a 13114 Sb. n. s.). Nezáleží na tom, že ustanovení o stavebních zálohách byla pojata do stanov žalovaného družstva, a žalující strana potvrdivši ve svém přístupném členském prohlášení, že jsou jí stanovy jeho známy, a složivši předepsanou stavební zálohu, aby dostala v družstevním domě byt, přistoupila na toto ustanovení o stavebních zálohách. Podle § 2 stanov jsou tyto stavební zálohy nevypověditelné a podle tvrzení žalované strany i podle povahy věci samé se vrací stavební záloha jen tehdy, jestliže do bytu vystěhovavšího se člena zálohu složivšího nastěhuje se nový nájemník, který složí zálohu ve stejné výši. V tomto opatření nelze spatřovati nic, co by bylo proti dobrým mravům, je to opatření u stavebních a bytových družstev nyní obvyklé, jehož účelem jest, aby se neztenčil stavební družstevní fond, jehož součástí jsou právě stavební zálohy členů družstva, kteří v jeho domech jako nájemníci bydlí. Není také správný názor dovolání, že by člen družstva, který z něho vystoupil a byt vyklidil, nemohl nikdy proti vůli valné hromady družstva domáhati se vrácení své stavební zálohy. Nehledíc k případu, kdy jeho stavební záloha byla nahrazena novým nájemníkem, mohl by se domáhati vrácení složené stavební zálohy zajisté i v případech jiných, jako na př., kdyby družstvo neposkytlo mu byt k užívání způsobilý, nebo kdyby mu dalo bezdůvodně výpověď z bytu, též v případě likvidace nebo konkursu družstva, nebo kdyby stavební družstevní fond byl uhrazen příjmy družstva a pod. Zpravidla bývají také tyto stavební zálohy amortisačně spláceny. K tvrzení dovolatelčinu učiněnému teprve v dovolání, že totiž její byt pronajalo družstvo nájemníku, který sice nesložil stavební zálohu, platí však vyšší činži, nelze jako k nepřipustné novotě přihlížeti. Třebas žalované družstvo tuto okolnost v dovolací odpovědi připustilo, lze spornou věc posuzovati jen podle skutkového stavu, na jehož základě rozhodoval soud odvolací, neboť předmětem přezkumu dovolacím soudem jest rozsudek soudu odvolacího.

Čís. 15529.

Kdy není vymáhající věřitel, k jehož návrhu byla zabavena a jemuž byla přikázána k vybrání pohledávka ze směnky, oprávněn k směnečné žalobě.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv I 1864/36.)

Žalobce se domáhá směnečné pohledávky, již zabavil a jež mu byla přikázána k vybrání. **P r v ý s o u d** ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. **O d v o l a c í s o u d** směnečný platební příkaz zrušil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Legitimaci žalobcovu k této směnečné žalobě jest posuzovati jediné podle § 305, odst. 1 ex. ř., který stanoví, že u pohledávek z indosovatelných papírů se přikázání pohledávky vykoná tím, že se papír, opatřený potřebným písemným převáděcím prohlášením exekučního soudu nebo výkonného orgánu, odevzdá vymáhajícímu věřiteli. Musí býti tedy ono převáděcí prohlášení napsáno na směnku samu a nestačí ani pouhé odevzdání směnky vymáhajícímu věřiteli, ani pouhé příkazní usnesení exekučního soudu. Poněvadž v souzeném případě písemné převáděcí prohlášení exekučního soudu nebo výkonného orgánu na spornou směnku napsáno nebylo, není žalobce jako vymáhající věřitel oprávněn ze směnky té směnečně žalovati.

Čís. 15530.

Nejde o skutkové zjištění, nýbrž jen o úsudek, vyslovil-li nesporný soudce v rozlukovém řízení podle § 17 rozl. zák. na podkladě skutkových okolností zjištěných v rozvodovém sporu názor, že navrhovatel jednal v úmyslu, aby manželku dohnal k rozvodu a využil rozvodového rozsudku k dosažení rozluky.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 332/36.)

Navrhovatel, jehož manželství bylo k žalobě jeho manželky rozvedeno z jeho viny, domáhá se podle § 17 rozl. zák. vyslovení rozluky tohoto manželství. **P r v ý s o u d** vyhověl jeho návrhu a rozloučil manželství obou stran z viny navrhovatelovy. **R e k u r s n í s o u d** návrhu nevyhověl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Navrhovatel odporuje přesvědčení rekursního soudu, že se navrhovatel dopouštěl vůči své manželce deliktů přímo v tom úmyslu, aby ji dohnal k rozvodu a využil pak rozsudku rozvodového k dosažení rozluky jinak pro něho nedosažitelné, a dovozuje, že rozsudek ve věci rozvodové takový úmysl nezjistil. Podle jeho názoru nelze v nesporném řízení vycházeti z okolností, které ve sporném řízení zjištěny nebyly. V projednávaném případě nejde však o zjištění nových skutkových okolností, nýbrž o úsudek, k němuž rekursní soud dospěl na základě skut-